

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

نویسنده: والری بورت (VALERY BURT)

برگردان: ا. م. شیری

۰۵ اگست ۲۰۲۳

زلزله سیاسی- در راه فروپاشی پکس امریکانا

دنیای تک قطبی مانند ذهن یک معتاد به مواد مخدر است، اما کشورهای مشترک المنافع جدید به تدریج به فکر بهبودی هستند.

گسل‌های تکنیکی نامرئی در سراسر جهان در حال گسترش هستند. این‌ها نشانه‌های یک زلزله، اما نه زلزله زمین‌شناسی، بلکه ژئوپلیتیکی هستند که در اثر عملیات نظامی ویژه روسیه در اوکراین ایجاد شده است. به گفته سیاستمداران و دانشمندان علوم سیاسی، ایالات متحده آمریکا به تدریج هژمونی خود را از دست می‌دهد. اروپا تلاش می‌کند از آمریکا دور شود و به راه خود برود. جهان‌بینی سیاسی کشورها و قاره‌ها بشدت در شرف تغییر است. در زمان صلح در اروپا همه چیز بسیار خوب و زیبا بود. رهبران غرب هنگام نوشیدن قهوه و کشیدن سیگارهای گران‌قیمت با مهربانی به دوست خود لبخند می‌زدند. اکنون مشکلات زیادی در دنیای قدیم انباشته شده – اقتصاد در حال تزلزل است، صنعت به زانو درآمده، یورو رو به تضعیف نهاده، منابع انرژی گران‌تر می‌شود، سیل مهاجران همراه خود شیرینی به قاره نیاورده است. در ابتداء، بیماری همه‌گیر نشان داد که چه کسی و چه چیزی در خانواده اروپائی ارزش دارد و امروز اروپا یک خانواده کاملاً رسوا را یادآوری می‌کند، که اعضای آن با هم دعوا دارند و رابطه‌هایشان را توضیح می‌دهند.

پیش از این، اوکراین یک شیخ شوم بود، امروز این هیولا علیه روسیه برخاسته و قصد دارد عامل بدبختی آن شود. اما روسیه قدرتمندانه مقاومت می‌کند، با هوشیاری اطراف خود را می‌پاید و دشمن را ناامید می‌کند. هزاران سرباز اوکراینی محکوم به شکست در زیر آتش ویرانگر نیروهای روسی سرگردان هستند، سرزمین «مستقل» از خون اشباع شده، به انبار تجهیزات نظامی خراب غربی تبدیل گردیده است...

همه این‌ها شبیه یک هیولای ترسناک با یک سناریوی غیرقابل پیش‌بینی هستند. فعالان غربی با دیده تحقیر به زلنسکی می‌نگرند، اما با قضاوت از نگاه تحقیر و تقریباً دیوانه‌کننده، کم‌دین شوم که نقش خود را تغییر داده، دیگر غیرقابل کنترل شده و آماده است تا دست حامیانش را گاز بگیرد.

به نظر می‌رسد ناتو و اتحادیه اروپا گیج شده است. به اندازه کافی افراد محترم، با ظاهری با ابهت، با مناصب و عناوین بالا وجود دارند، اما قادر به حل هیچ یک از مشکلات نیستند. زیرا، عاجز، نالایق، بلاتکلیف هستند. علاوه بر این، ذهن آن‌ها تحت الشعاع روایات قدیمی که دیگر موضوعیت ندارند، تنظیم شده است. این آقایان که نفرت از روسیه بر ذهنشان سایه افکنده، بسادگی با زمانه به سرعت در حال تغییر، همگام نیستند.

برای کشورهای غیراروپائی، درگیری در اوکراین بسیار دور به نظر می‌رسد، اما آن‌ها آنچه را که اتفاق می‌افتد، از نزدیک رصد می‌کنند. در نتیجه، نگرش محتاطانه آن‌ها نسبت به کشورهای اروپائی که بر شعله‌های درگیری دامن می‌زنند، در حال افزایش است. بسیاری از سران کشورها می‌خواهند از اوکراین و این همه کازار خطرناک دوری کنند. برای کسانی که می‌خواهند از دیکته‌های اقتصادی امریکا و اروپا خلاص شوند، وضعیت کنونی دلگرم‌کننده است و آن‌ها نگاه به روسیه دارند. این به وضوح در اجلاس اخیر کشورهای اتحادیه اروپا و جامعه کشورهای لاتین و کارائیب در بروکسل که بسیاری از نمایندگان، حاضر به محکومیت مسکو و حمایت از کنیف نشدند، نشان داده شد. علاوه بر این، آن‌ها به صراحت اعلام کردند که اصلاً علاقه‌ای به «میدان» ندارند. رژیم کنیف، باعث همدردی نمی‌شود، هرزگی و خیانت آن آشکار است. شرکت‌کنندگان در این اجلاس تصریح کردند که اولویت‌های آن‌ها توسعه اقتصاد و صنعت خود، مبارزه با فقر، از بین بردن عواقب بلایای تکنولوژیک و سایر مشکلاتی است که روسیه می‌تواند در حل آن‌ها دخیل باشد.

آنچه به اتحادیه اروپا مربوط می‌شود، این است که کشورهای منطقه آمادگی خود را برای همکاری با آن تنها در شرایط مساوی اعلام کردند و در عین حال، به صراحت بیان داشتند که مانند گذشته فشار را تحمل نخواهند کرد. میگوئل دیاز کانل، رهبر کوبا، زمانی این موضوع را بسیار مناسب بیان کرد. او گفت: «امریکای لاتین و بحیره کارائیب دیگر حیاط خلوت امریکا و مستعمره‌های سابق نیستند که نیاز به مشاوره داشته باشند».

اعتبار و نفوذ بریکس، شامل برازیل، روسیه، هند، چین و افریقای جنوبی گسترش می‌یابد. این سازمان آماده است نقش مثبت خود را در حل مشکلات مختلف ایفاء کند. علاوه بر این، تعداد اعضای خود را بر اساس درخواست بیش از ۲۰ کشور برای عضویت، از جمله عربستان سعودی، امارات متحده عربی، نیجریه، سنگال، ارجنتاین، مکزیکو، ایران و اخیراً بولیوی افزایش دهد. چنین علاقه‌مندی نشانگر جذابیت این سازمان است.

مجله امریکائی «ملت» (The Nation) «می‌نویسد که کار بریکس «بر سه پایه استوار است: سیاست و امنیت، اقتصادی و مالی، و همچنین روابط فرهنگی و بشردوستانه». علاوه بر این، این بیانیه «اقدامات اقتصادی یکجانبه» را افشاء می‌کند (این تعبیر رایج تحریم‌های امریکا در سازمان ملل متحد است).

به باور برخی اقتصاددانان، این سازمان می‌تواند به رقیب واقعی جی۷ تبدیل شود. در بطن آن، کار برای توسعه ارز واحد در دست انجام است و بریکس برای مقابله با فشار تحریم‌ها آماده می‌شود.

تقویت اتحاد بین روسیه و چین، روسیه و ایران به نشانه‌های فرارسیدن زمان جدید تبدیل شده است. ارتباط بین مسکو و پیونگ‌یانگ شایسته توجه است. افریقا با امتناع از پیوستن به تحریم‌ها علیه روسیه، علی‌رغم فشار شدید غرب، وحدت نظر بی‌سابقه‌ای را به نمایش گذاشت. در اجلاس اخیر در سن پترزبورگ، کشورهای قاره افریقا تمایل خود را برای همکاری با روسیه نشان دادند.

غرب با نگرانی فزاینده این جنبش‌ها را تماشا می‌کند و می‌فهمد که اوضاع در حال تغییر است. واضح است که تلاش‌ها برای انزوا و طرد روسیه با شکست مواجه می‌شوند. مسکو، اگرچه بسختی، اما حلقه محاصره سیاسی و اقتصادی خود را می‌شکند و با شرکای جدید قراردادهای تجاری پرسود امضاء می‌کند.

روزنامه الوطن سوریه می‌نویسد: «روسیه جایگاه خود را به عنوان یک ابرقدرت با منابع نظامی، داخلی، مالی و انسانی و همچنین صلاحیت‌های اجرائی در سطح بالا تأیید کرد. حلقه تحریم‌ها را شکست و بازارهای جدید برای صادرات محصولاتش ایجاد کرد. مسکو با کار فعالانه روی همگرایی دوجانبه و چندجانبه، اتحادیه‌های اقتصادی را بر اساس برابری تقویت کرد. روسیه در مقابل غرب که فقط سلطه بر خلق‌ها، منابع آن‌ها و تحمیل «لیبرالیسم مدرن» بر خلاف ایدئولوژی‌های جوامع شرقی را دنبال می‌کند، ایستاد.

دنیایی که تکان می‌خورد و می‌جوشد، دیگر هرگز مثل سابق نخواهد بود. دنیای تک قطبی مانند ذهن یک فرد معتاد به مواد مخدر است که در آن یک هدف واحد برای نظم بخشیدن به لذت فرد، غالب است. اما اکنون این سیاره در دست نوسازی است. کشورهای بیشتری که ناخواسته توسط روسیه بیدار شده‌اند، گوئی با چشمان باز و با تعجب به اطراف نگاه می‌کنند. و کمتر و کمتر کشوری می‌خواهد همچنان به توصیه‌های کسل‌کننده آمریکا گوش دهد و مدل درهم شکسته دموکراسی کاذب امریکائی را تکرار نماید.

این هنوز نشانه افول ایالات متحده آمریکا نیست، بلکه، پیش‌قراول آن است. جهان تک قطبی به رهبری واشینگتن کاملاً می‌تواند به کتاب راهنمای تاریخ‌نگارانی که در آثار خود تاریخ و خاطرات گذشته را مورد تحقیق و بررسی قرار می‌دهند، تبدیل شود.

نقل از: [ویگاه بنیاد فرهنگ ستراتیژیک](#)

۱۳ مرداد-اسد ۱۴۰۲